

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1CoE/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519204934
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedláčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519204934.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedláčkovej a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Moniky Školníkovej, v právnej veci oprávneného (otca): O.. S. R., F.. XX.X.XXXX, Q. H. A. X, T., štátny občan SR, zastúpeného advokátom JUDr. Adamom Puškárom, Karpatská 5, Bratislava, proti povinnej (matke): E.. L.K. R., F.. XX.XX.XXXX, Q. H. T. XX, T., štátny občan SR, zastúpenej ANDELOVÁ & Co.,s.r.o., Tomášikova 15950/10H, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 47 506 946, vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom: R. R., F.. X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, č. k. 2Em/8/2019-111 zo dňa 22.6.2020, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave, uznesenie Okresného súdu Bratislava V pod č.k. 2Em/8/2019-111 zo dňa 22.6.2020, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením výrokom I zamietol návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia a výrokom II rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania a to s odkazom na ustanovenia § 372, § 376 ods. 1, ods. 2, § 379 ods. 1, § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a § 3 ods. 1 Vyhľadávky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.10.2019 sa oprávnený otec domáhal výkonu rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom - rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č.k. 20P/438/2017-348 zo dňa 8.11.2018, pričom z obsahu návrhu vyplýva, že matka ako povinná mala počas dní 17.9.2019, 25.8.2019, 19.9.2019 a 9.10.2019 bezdôvodne znemožniť oprávnenému styk s maloletou R. s tým, že realizácia styku s maloletou neprebehla údajne z dôvodu choroby maloletej, o ktorej povinná oprávneného informovala deň vopred SMS správou. Vzhľadom na skutočnosť, že deň pred ochorením dieťaťa sa styk riadne realizoval, kedy otec bez náznakov choroby maloletej matke riadne odovzdal, mal oprávnený otec za to, že dieťa nemôže byť tak vážne choré, aby sa styk v nasledujúci stanovený deň nerealizoval. V stanovený deň sa oprávnený dostavil do miesta bydliska matky, aby si maloletú prevzal, avšak bezvýsledne a styk s maloletou sa nerealizoval, čo sa zopakovalo aj v ostatných dňoch, na ktoré oprávnený poukázal v návrhu.

3. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí ustálil, že exekučným titulom v danej veci je rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/438/2017-348 zo dňa 8.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.12.2018, ktorým súd manželstvo rodičov maloletej R. rozviedol a schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa maloletá Vanesa na čas po rozvode zverila do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, otec sa zaviazal platiť výživné

na maloletú sumou 250,- eur mesačne a rodičia sa dohodli na úprave styku otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletou každý párny kalendárny týždeň v utorok od 16.30 hod. do 18.30 hod., vo štvrtok od 16.30 hod. do 18.30 hod., v nedeľu od 15.00 hod. do 18.30 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň v stredu od 16.00 hod. do 19.30 hod., v sobotu od 15.00 hod. do 18.30 hod. s tým, že si maloletú prevezme pred domom matky a po ukončení styku ju matke odovzdá na rovnakom mieste. Súd prvej inštancie dňa 13.12.2019 vykonal informatívny výsluch s povinnou matkou, pri ktorom povinná predložila súdu prvej inštancie listinné dôkazy - potvrdenia o chorobe maloletej, vykonané vyšetrením pediatričky maloletej v dňoch 16.9.2019, 17.9.2019 a 17.10.2019, ktoré korešpondujú s dňami, ktoré oprávnený označil za zmarené. Zároveň súd prvej inštancie povinnú upozornil a riadne poučil o následkoch bezdôvodného nerešpektovania exekučného titulu. Dňa 31.1.2020 súd prvej inštancie pri ďalšom informatívnom výsluchu viedol oboch rodičov k dobrovoľnému plneniu exekučného titulu, pričom obaja rodičia sa za súčinnosti svojich právnych zástupcov zaviazali dodržiavať exekučný titul a dbať na najlepší záujem dieťaťa, v nadväznosti na čo súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie Vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z.z., ktorá stanovuje povinnosť súdu zaoberať sa ešte pred nariadením výkonu rozhodnutia dôvodmi, ktoré by ospravedlnili nerealizáciu styku a pod ktorými sa myslí aj choroba dieťaťa, ktorá je objektívnym ospravedlniteľným dôvodom. Oprávnený na výzvu súdu prvej inštancie zo dňa 28.4.2020 okrem iného ozrejmil, že sa styk s maloletou R. od decembra až doposiaľ realizuje v zmysle exekučného titulu. Vo vzťahu k dohode rodičov o náhradnom styku za obdobie choroby maloletej oprávnený v predmetnom podaní uviedol, že toto mu má matka umožňovať v sobotu, teda nad rámec času stanoveného exekučným titulom, čo však oprávnený nepovažuje za dostatočné prehlbovanie jeho vzťahu s maloletým dieťaťom.

4. Súd prvej inštancie ďalej v napadnutom rozhodnutí uviedol, že lustráciou v poručenských spisoch maloletej vedených na súde prvej inštancie zistil, že pod sp. zn. 59P/5/2020 je vedené konanie na návrh otca o úpravu jeho styku s maloletou R., v ktorom súd doposiaľ meritórne nerozhodol.

5. V nadväznosti na vyššie uvedené a s poukazom na príslušnú právnu úpravu súd prvej inštancie v celom rozsahu zamietol návrh otca na výkon rozhodnutia z dôvodu, že zistenými skutočnosťami nebolo preukázané tvrdenie otca o potrebe nariadenia výkonu rozhodnutia, ale naopak, v danom prípade ide o vec, v ktorej zo samotného návrhu otca a tiež z jeho následných vyjadrení vyplýva, že nie je splnený základný predpoklad pre nariadenie výkonu rozhodnutia a to, že matka ako povinná v danom prípade dobrovoľne neplnila, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie s tým, že ďalšou podstatnou skutočnosťou je aj to, že pokiaľ sa otec domáha širšieho kontaktu s maloletým dieťaťom, toto je absolútne na vzájomnej dohode rodičov, resp. v opačnom prípade je otec oprávnený obrátiť sa s návrhom na rozšírenie styku na príslušný súd, čo v konečnom dôsledku otec aj vykonal. Výsledkom vykonávacieho konania nemá byť vytvorená rodičovská dohoda o úprave styku, ale cieľom a obsahom je vedenie oboch rodičov k dobrovoľnému plneniu exekučného titulu tak, aby konanie rodičov negatívne neovplyvnilo zdravý psychický, fyzický a sociálny vývin maloletého dieťaťa. Otec sa v návrhu na výkon rozhodnutia domáha okrem iného i náhradného styku, čo bude predmetom konania vo veci samej, vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 59P/5/2020, v ktorom bude potrebné vykonať riadne dokazovanie. Súd prvej inštancie záverom poukázal na skutočnosť, že úlohou tohto konania nie je riešiť vzťahové problémy rodičov maloletého dieťaťa, ale výchovne pôsobiť na rodičov, aby bola zachovaná citová väzba maloletej k obojmu rodičom a aby rodičia našli vhodný spôsob komunikácie a vytvorili tak čo najlepšie podmienky pre zdravý a pokojný ich dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie (nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II.ÚS 55/04). Úspešná realizácia styku je možná nielen rešpektovaním samotného súdneho rozhodnutia, ale aj vzájomnou toleranciou a komunikáciou rodičov, hlavne v prípade pracovnej povinnosti rodiča, ochorenia dieťaťa alebo aj oprávneného rodiča, či inej mimoriadnej udalosti, pre ktorú sa styk nemôže zrealizovať, pričom je nesporné, že v tomto smere aj samotní právni zástupcovia viedli rodičov tak, aby spoločne dospeli k vzájomnej dohode o nahradení kontaktu otca s dieťaťom v prípade jeho ochorenia. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 52 CMP.

6. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 a), d), e), f) a h) Civilného sporového poriadku a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia v celom rozsahu vyhovie. Oprávnený v odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že povinná mu maloletú neumožňuje vidieť v čase, kedy má styk určený rozhodnutím súdu a akýkoľvek náhradný

styk mu povinná zásadne neumožňuje a svojvoľne znižuje intenzitu už tak skromného styku určeného rozhodnutím súdu a práve to oprávneného viedlo k podaniu návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia. Oprávnený situáciu dlhodobu rieši odbornou konzultáciou u detskej psychologičky, ktorá mu odporučila, aby od povinnej žiadal, aby mu umožnila maloletú aspoň vidieť a aby s ňou bol v kontakte. Uviedol tiež, že samozrejme si nechce dcéru brávať v chorobe na styk, avšak ak maloletá bola naozaj chorá, mala mu matka umožniť náhradný styk. Aj napriek tomu, že matka maloletej preukázala potvrdeniami o chorobe zo dňa 16.9.2019, 17.9.2019 a 17.10.2019, že maloletá bola v tom čase chorá, to podľa oprávneného nie je dôvod na to, aby maloletú nemohol ani vidieť s tým, že v čase choroby maloletej má taktiež ako otec zákonné právo starať sa o ňu. Momentálne trávi s dcérou len približne 4% celkového týždenného času, čo je veľmi málo na to, aby si k nemu vybudovala taký vzťah, aký má so svojou matkou, s ktorou trávi väčšinu času a povinná chce oprávneného obráť ešte aj o tento čas bez toho, aby si oprávnený v prípade neuskutočnenia styku s maloletou tento mohol následne nahradiť. Oprávnený v odvolaní ďalej namietal nesprávnosť tvrdenia súdu prvej inštancie o tom, že potvrdenia o chorobe maloletej predložené povinnou korešpondujú s dňami označenými oprávneným za zmarené, nakoľko oprávnený v návrhu na výkon rozhodnutia uviedol rozdielne dátumy a to 25.8.2019, 17.9.2019, 19.9.2019 a 9.10.2019, ktoré absolútne nie sú zhodné s dňami uvedenými súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. Oprávnený v odvolaní uviedol, že dňa 25.8.2020 (správne malo byť zrejme uvedené „dňa 25.8.2019“, keďže odvolanie je datované dňom 13.7.2020) povinná oprávnenému prostredníctvom SMS správy oznámila, že maloletá je chorá a povinný aj tak prišiel s ovocím a dcérku chcel aspoň vidieť, avšak bývalá svokra ho zastavila hneď vo vchode, pričom s týmto dátumom sa súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nijakým spôsobom nevysporiadal. Taktiež oprávnený poukázal na dátum 9.10.2019, kedy maloletá nebola vôbec chorá, no styk sa aj napriek tomu nerealizoval, nakoľko ju matka vo vchode začala brať na ruky, na čo maloletá začala hneď plakať. Oprávnený v odvolaní namietal, že absolútne nerozumie tomu, prečo sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nezaoberal všetkými dňami, ktoré oprávnený uviedol vo svojom návrhu ako zmarené. Ďalej oprávnený poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/67/2013 zo dňa 30.9.2013, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 18CoE/332/2015 zo dňa 2.2.2016, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/5/2016 zo dňa 26.1.2016 a sp. zn. 14CoP/27/2018 zo dňa 21.11.2018 a uviedol, že niet dôvodov na obmedzenie jeho styku s maloletou a ak táto aj mala nachladnutie a podobne, tak povinná mohla oprávnenému umožniť styk s ňou u nej v izbe alebo bola povinná mu svojvoľne zrušený styk nahradiť v inom termíne. Podľa oprávneného je nemysliteľné prijať záver, že súdom určený styk rodiča s dieťaťom je možné zo strany matky jednoducho zrušiť bez náhrady, nakoľko malé dieťa má samozrejme soplík a rôzne detské choroby neustále a tým by teoreticky mohlo dôjsť k takmer úplnému obmedzeniu styku otca s dcérou len pod zámienkou „zlého“ zdravotného stavu dieťaťa, pričom podľa názoru oprávneného by takýto postup bol v hrubom rozpore s § 28 a nasl. ZoR, či s čl. 19 ods. 2, čl. 41 ods. 4 Ústavy SR. Oprávnený v odvolaní tiež uviedol, že matke opakovane navrhol, že čas s dcérou môže tráviť v jej izbe, prípadne si styk nahradí kedykoľvek to bude možné, alebo je pripravený počas každej choroby mať maloletú po celý čas choroby u seba doma, kedy si oprávnený v práci vezme voľno za účelom jej ošetrovania a prirodzene matke nebude žiadnym spôsobom v styku s maloletou brániť.

7. K odvolaniu oprávneného sa povinná vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 28.7.2020, v ktorom vo vzťahu k udalostiam zo dňa 17.9.2019 uviedla, že maloletá bola v tento deň chorá, čo otec sám potvrdil a netrval na realizácii styku, avšak od matky požadoval, aby mu maloletú priviedla pred vchodové dvere, aby ju mohol vidieť a odovzdať jej ovocie, čo je podľa povinnej absolútne v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa a v tejto súvislosti povinná poukázala na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Elsholz vs. Nemecko, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 18CoE/332/2015 zo dňa 2.2.2016 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoP/14/2019 zo dňa 6.11.2019. K požiadavke otca na poskytnutie náhradného styku s odkazom na judikatúru povinná uviedla že za obdobie, kedy sa styk nerealizoval z dôvodu choroby maloletej, t.j. v prípade, ak sa styk nerealizuje z objektívnych okolností na strane dieťaťa (napr. choroba), rodič nie je povinný poskytnúť náhradný termín na realizáciu styku, pričom neposkytnutie takejto náhrady nemôže byť vnímané ako marenie styku a nerešpektovanie exekučného titulu (nakoľko povinnosť poskytnúť náhradný styk z rozhodnutia ani nevyplýva) a samo osebe nemôže byť dôvodom na nariadenie výkonu rozhodnutia. Vo vzťahu k odvolacej námietke oprávneného, že sa súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nezaoberal všetkými dňami, ktoré vo svojom návrhu uviedol ako zmarené, povinná v predmetnom vyjadrení dala do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/145/2011 zo dňa 16.11.2011, v zmysle ktorého všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam a pre úplnosť uviedla, že dňa 25.8.2019 sa styk nerealizoval z dôvodu choroby maloletej, čo matka otcovi s predstihom

aj oznámila, v dôsledku čoho nemožno konštatovať, že došlo k zmareniu styku zo strany matky a existovali by dôvody pre nariadenie styku. Na styk dňa 9.10.2019 matka maloletú riadne pripravila a styk sa nerealizoval jedine z dôvodu nevhodného správania otca a maloletá sama sa z tohto dôvodu odmietla zúčastniť stretnutia s otcom, v dôsledku čoho nemožno konštatovať, že by došlo k zmareniu styku zo strany matky. Povinná poukázala na § 3 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých s tým, že predpokladom nariadenia výkonu rozhodnutia je aktívna účasť súdu, zameraná na dobrovoľné plnenie povinností vyplývajúcich z rozhodnutia alebo schválenej dohody, pričom samotný výkon rozhodnutia je viazaný na bezúspešnosť výzvy na dobrovoľné podrobenie sa povinného rozhodnutiu súdu o výchove alebo styku s maloletým dieťaťom. Podľa povinnej súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, vykonal potrebné dokazovanie a správne vyhodnotil získané dôkazy. Povinná uviedla, že nikdy nebránila styku otca s maloletou a návrh podaný zo strany otca je zjavne nedôvodný, nakoľko styk sa nerealizoval z dôvodu objektívnych skutočností, ktoré matka maloletej nemohla ovplyvniť. Matka maloletú na styk s otcom riadne pripravovala a nikdy styku nebránila. Nakoľko otec potvrdil, že styk s maloletou sa od decembra 2019 realizuje v zmysle exekučného titulu, nie je podľa názoru povinnej dôvod na nariadenie výkonu rozhodnutia.

8. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu oprávneného, ktoré mu bolo doručené dňa 27.7.2020 a k vyjadreniu povinnej k odvolaniu, ktoré mu bolo doručené dňa 9.9.2020, nevyjadril.

9. Oprávnený sa k vyjadreniu povinnej k odvolaniu, ktoré mu bolo súdom prvej inštancie doručené dňa 2.9.2020, nevyjadril.

10. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 373 CMP, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

13. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

14. Podľa § 377 ods. 1 CMP, proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

15. Podľa § 3 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

16. Podľa § 3 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov, podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Preskúmaním veci vo veci návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu.

20. Exekučným titulom je v danom prípade rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 8.11.2018, č.k. 20P/438/2017-348, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.12.2018 a ktorým súd rozviedol manželstvo oprávneného a povinnej a súčasne schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia; otec sa zaviazal platiť výživné v sume 250,- eur mesačne a súčasne bola schválená dohoda rodičov o úprave styku otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou každý párný kalendárny týždeň v utorok od 16.30 hod. do 18.30 hod. a vo štvrtok

od 16.30 hod. do 18.30 hod. a v nedeľu od 15.00 hod. do 18.30 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň v stredu od 16.00 hod. do 19.30 hod. a v sobotu od 15.00 hod. do 18.30 hod. s tým, že maloletú si prevezme pred domom matky a po ukončení styku ju matke odovzdá na rovnakom mieste. V súvislosti s vyššie uvedeným odvolací súd považuje za nevyhnuté zdôrazniť, že v rámci konania o nariadenie výkonu rozhodnutia je vykonávací súd striktnie viazaný kvalitatívnym a kvantitatívnym obsahom exekučného titulu, t.j. v danom prípade obsahom a rozsahom úpravy styku otca s maloletým dieťaťom obsiahnutým vo výrokovvej časti predmetného exekučného titulu, v dôsledku čoho je nutné konštatovať, že v rámci vykonávacieho konania nie je možné zohľadňovať a posudzovať plnenie, resp. neplnenie iných povinností než tých, ktoré určitým a jednoznačným spôsobom vyplývajú z exekučného titulu. V danom prípade je z obsahu exekučného titulu bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že tento neupravuje povinnosť matky, ktorej bola maloletá na čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti, poskytovať oprávnenému náhradné termíny styku v prípade nemožnosti realizácie styku z dôvodu objektívnej nemožnosti jeho uskutočnenia spôsobom a v rozsahu podľa exekučného titulu z dôvodu choroby maloletého dieťaťa a rovnako neupravuje povinnosť matky umožňovať oprávnenému styk s maloletým dieťaťom v mieste bydliska matky, resp. počas choroby maloletého dieťaťa preniesť osobnú starostlivosť o dieťa v celom rozsahu na oprávneného, ako to uvádzal oprávnený v odvolaní. Súd prvej inštancie správne v napadnutom rozhodnutí uviedol, že pokiaľ sa otec domáha kontaktu s maloletým dieťaťom nad rámec exekučného titulu, možno k tomu dospieť buď na základe dohody rodičov, alebo zmenou exekučného titulu.

21. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie pred samotným rozhodovaním o návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia dôsledne zisťoval dôvody neplnenia exekučného titulu a svoju snahu primárne zamerlal na dobrovoľné plnenie povinností z exekučného titulu vo vzťahu k úprave styku oprávneného s maloletou, čo jednoznačne vyplýva zo zápisníc o informatívnych výsluchoch dňa 13.12.2019 a dňa 31.1.2020, pričom odvolací súd uvedenú snahu súdu prvej inštancie hodnotí pozitívne, nakoľko dobrovoľné plnenie povinností súvisiacich s úpravou styku rodiča s maloletým dieťaťom je nielen v záujme účastníkov konania, ale predovšetkým v záujme maloletého dieťaťa, ktoré je v takom prípade ušetrené vnímania tenzií vo vzájomnom vzťahu svojich rodičov a súčasne je ušetrené prípadných kolíznych situácií v prípade núteného výkonu rozhodnutia. Z obsahu podania oprávneného zo dňa 22.4.2020 vyplýva, že uvedená snaha súdu prvej inštancie viedla v danom prípade k pozitívnym výsledkom, keď oprávnený v predmetnom podaní potvrdil, že od decembra 2019 sa styk s maloletou realizuje podľa súdneho rozhodnutia, ale vyjadril nespokojnosť s tým, že nemôže s maloletou tráviť čas nad rámec exekučného titulu, čo však v žiadnom prípade nie je relevantný dôvod pre nariadenie výkonu rozhodnutia súdom. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje správnosť záveru súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia z dôvodu nenaplnenia základného zákonného predpokladu a to dobrovoľného neplnenia povinnosti uloženej exekučným titulom. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že súd rozhoduje podľa stavu existujúceho v čase vydania rozhodnutia, pričom súd prvej inštancie v čase svojho rozhodovania disponoval informáciou od oprávneného o realizácii styku s maloletou v súlade s exekučným titulom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že oprávnený ani v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť vyššie uvedeného záveru súdu prvej inštancie, keďže oprávnený v odvolaní netvrdil a nepreukazoval, že by od decembra 2019 dochádzalo k mareniu súdom určeného styku oprávneného s maloletou zo strany povinnej, ale opätovne sa vyjadroval len k dátumom nerealizácie styku s maloletou z dôvodu jej choroby v období pred decembrom 2019 a opakovane uvádzal svoje požiadavky nad rámec úpravy styku s maloletou, vyplývajúcej z vykonateľného exekučného titulu, v dôsledku čoho odvolací súd konštatuje skutkovú a právnu neopodstatnenosť odvolacej argumentácie oprávneného.

22. V neposlednom rade odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že prvoradým je záujem maloletého dieťaťa a nie záujmy jeho rodičov, ktoré nastupujú až v ďalšom rade. Jedným z prvoradých záujmov maloletého dieťaťa je, aby napriek rozpadu partnerského vzťahu svojich rodičov malo možnosť vytvoriť si zdravý vzťah k obojom rodičom, žiť a rozvíjať sa v pokojnej atmosfére bez potreby konfrontovania sa s napätými vzťahmi rodičov a tak získať reálnu možnosť stať sa v budúcnosti psychicky vyrovnaným dospelým jedincom. V prípade rozpadu partnerského vzťahu rodičov maloletého dieťaťa je kvalita úpravy a realizácie styku s maloletým dieťaťom závislá od dohody a schopnosti komunikácie rodičov ako zreých dospelých osôb, ktorým skutočne leží na srdci blaho ich spoločného dieťaťa a záujmy dieťaťa na zdravom psychickom a telesnom vývoji povyšujú nad svoje vlastné záujmy a potreby.

23. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie vyššie citovaných ustanovení dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, v

dôsledku čoho odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdil.

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

25. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).